

NAPAKE SPROTI ODPRAVIMO, DA BOMO PRIPRAVLJENI

(Mt 25,1-13)

Mesec november (listopad), ko z dreves odpada listje, kar je viden znak umiranja v naravi, je posvečen misli na naše rajne, ki so tek svojega življenja že dokončali in so iz časa prestopili v večnost. Zanje ne veljajo več omejenosti prostora in časa, ki oklepajo nas. Deležni so Božjega bivanja.

Prava modrost življenja je v tem, da smo naravnani na dobro in da v dobrem tudi vztrajamo. Zaradi naše omahljivosti to ni lahko. Pozabljamo, da je vsak dan, ki ga dočakamo, kakor Božja ponudba, da v sodelovanju z Bogom čas dneva napolnimo z deli dobrote, obzirnosti, plemenitosti in medsebojne pomoči.

Cerkev nas v teh novembrskih nedeljah, ko se izteka bogoslužno leto, hrani z Božjo besedo, ki govori o čuječnosti. Danes nam predstavi znano priliko o desetih devicah – družicah, ki jo je povedal Jezus v zadnjem tednu življenja, ko je govoril o svojem drugem prihodu. Podoba je vzeta iz svatovskih običajev, kakršni so vladali v tedanji Palestini. Zgodba nam hoče povedati dvoje: biti moramo čuječi, budni in v svetilkah naših duš mora biti dovolj olja posvečujoče milosti in dobrih del. Kaj pomeni biti čuječ? Pomeni uravnavati smer svojega življenja po Jezusovi modrosti in ne po modrosti tega sveta.

O svetem Dominiku Saviu, enem prvih učencev sv. Janeza Boska, ki je umrl že v deški dobi, je znano, da so ga nekoč med igro na dvorišču vprašali, kaj bi storil, če bi vedel, da bo čez eno uro umrl. Odgovoril je: »Mirmo bi se igral naprej!«

Tako vedro gledanje na konec življenja ni dano vsakomur. Potrebna je dolga vaja, h kateri nas navaja Božja modrost, zapisana v Svetem pismu: »Misli na poslednje reči in vekomaj ne boš grešil!« Pomembno je, da vsak večer, preden ležemo k počitku, v duhu pregledamo dan, ki je za nami, in se vprašamo pred svojo vestjo in pred Bogom: kar je bilo po naši krivdi zgrešeno, to iskreno obžalujemo, potem pa z Božjo pomočjo sklenemo, da naslednji dan istih napak ne bomo ponavljali.

*Tisti čas je Jezus povedal
svojim učencem tole priliko:*

*»Nebeško kraljestvo
bo podobno
desetim devicam,
ki so vzele svoje svetilke
in šle ženinu naproti.
Pet izmed njih
je bilo nespametnih
in pet preudarnih.
Nespametne so vzele
svoje svetilke,
niso pa s seboj vzele olja.
Preudarne pa so s svetilkami
vred vzele v posodica olje.
(Mt 25,1–4)*

Po: F. Cerar

HVALEŽNI Z UBOGIMI IN ODRINJENIMI

Rok Metličar, škofijski upravitelj Celjske škofije je v Sporočilih slovenskih škofij, šte. 11, leto 2020 zapisal: »Bližajočo se zahvalno nedeljo doživljam v luči nedavno izdanega dokumenta Kongregacije za duhovščino: NAVODILO PASTORALNO SPREOBRNJENJE župnijske skupnosti v službi misijonskega poslanstva Cerkev, kjer me je še posebej nagovorila misel: *»Župnija kot 'svetišče', odprto vsem, je poklicana k vsem, brez izjeme; spominja, da morajo imeti ubogi in odrinjeni v srcu Cerkev vedno poseben prostor ... Poklicani smo, da v njih odkrijemo Kristusa in postanemo glasniki njihovih pogreb in da smo tudi njihovi prijatelji, da jim prisluhnemo, jih razumemo in sprejmemo skrivnostno modrost, ki nam jo Bog hoče posredovati po njih«* (CD 162,32).

Čutim, da se za doseganje tega ideala trudimo vsak po svojih močeh. Kljub vsem določilom COVIDA-19 skušam zaznavati, da so naša **cerkvena občestva kot domača ognjišča**, ki nas vabijo k viru toplote, miru in zavetja. Ob njem je prostor za posameznike, raznovrstne skupine in dejavnosti, kjer je vsak povabljen in sprejet, da zasije na sebi lastne način; še posebej ubogi in odrinjeni. Zato naj bosta poudarjeni velika hvaležnost in zahvala, da z molitvijo in dobirmi deli krepite plamen vsakovrstnih župnijskih in tudi drugih občestev. Pri vsem tem nikoli ne pozabimo starega priporočila, ki ga je ubesedil dr. Anton Trstenjak: *»Dobrota je naš notranji glasnik in svetovalec. Kolikor poslušamo njen nasvet, toliko imamo notranjega miru in sreče.«*

Vsaka skupina, ki že obstaja in deluje v naših cerkvenih občestvih, z vztrajnostjo ter z zaupanjem ali pa z novo zamislijo, v čisto novih pogojih in danih situacijah, v svoji živosti združuje raznolikost posameznikov, ko vsak po svojih sposobnostih gradi občestvo, na trdnih temeljih vere. Pri tem je pomemben vsak gradnik, pa naj bo nov ali star, majhen ali velik, oster ali oglat – starost, velikost in oblika niso pomembne, ko gradimo »hišo«, v kateri se počutimo doma. Letos nam je dana izjemna priložnost, da medosebne odnose, med posameznimi gradniki, ozavestimo, obnovimo, okrepimo ter ponotranjimo, kljub temu ali ravno zaradi tega, ker so nam fizična srečanja in neposredna bližina onemogočeni, odsvetovani.

Hvala vsem in vsakomur, ki s širino srca in z vero hodite zajemat v neusahljiv Gospodov vodnjak, tudi na kolenih pred Najsvetejšim, in se trudite, da bi se odžejali, ne samo vi, ampak tudi drugi.

Ne glede na leta, aktivnosti ali potrebo po sprejemanju pomoči in nudenju le-te drugim je prav, da nas spremlja misel Johna Henryja Newmana, ki pravi: *»Poklican sem, da na svetu postorim tisto, kar namesto mene ne more noben drug, in da v svetu postanem to, kar ne more postati nihče drug.«* Kot človek in kristjan je vsakdo poklican, da darove, talente, ki mu jih je Bog dal, v življenju odkrije, razvije in plemeniti ter jih dá na voljo v dobro vseh, še posebej ubogim in odrinjenim.«

Spoštovani bratje in sestre, dragi verniki obeh župnij!

Ob zahvalni nedelji, ki jo v Cerkvi na Slovenskem obhajamo prvo nedeljo po prazniku Vseh svetih, letos 8. novembra želim izreči besedo zahvale. Morda se komu postavi vprašanje: Za kaj naj se Bogu zahvalim? Letošnje leto je nekaj posebnega in tako drugačno od vseh drugih let. Večina izmed nas v življenju še ni doživela kaj takega, kar doživljamo v tem letu. To leto je

zaznamoval virus Covid - 19, ki je ustavil življenje. Kdo bi si lani ob tem času predstavljal, da v cerkvah ne bo bogoslužja, da bomo velikonočne praznike obhajali doma, blagoslov velikonočnih jedil spremljali preko TV ali računalnika... Ob prazniku Vseh svetih smo se ob določeni uri zbrali na pokopališču, da je duhovnik blagoslovil pokopališče in grobove. Letos nam je bilo svetovano, naj množično ne hodimo na pokopališče. In res. V primerjavi s prejšnjimi leti so letos pokopališča v veliki meri samevala.

Vseeno pa čutim, da se moramo Bogu za marsikaj zahvaliti. Zahvaliti se mu moramo za to, da smo bili v letošnjem letu obvarovani večjih naravnih ujm in nesreč. Res je, da je bila ponekod tudi toča, pa vendar, ko smo pobirali pridelke zemlje, smo ugotovili, da smo bili obilno obdarovani.

Ob tej zdravstveni krizi bodimo hvaležni za vse tiste ljudi, ki v tem posebnem času se še posebej darujejo za bolne, trpeče in osamljene. V tem času lahko spoznavamo, kaj je v življenju najbolj dragoceno. Mnogi ste/smo odkrili, kako pomembno je zdravje, kako pomembna je družina in človeška bližina. Mnogi tudi spoznavate/mo, kako dragoceni so tisti trenutki, ko smo lahko šli k sveti maši in v cerkvi molili, se srečali z ljudmi in z njimi spregovorili besedo. Upajmo in molimo, da bomo lahko Veliko noč 2021 obhajali v župnijski cerkvi ob navzočnosti vernikov. Zahvaljujem se vsem župnijskim sodelavcem, članom različnih župnijskih skupin in vsem, ki izkazujejo svojo skrb in ljubezen do župnije.

Hvala za skrb, ki jo izkazujejo do mene in bližnjega. Hvala za darove za naše nove orgle, za darovane svete maše, za besede spodbude. Hvala za ureditev duhovniških grobov.

Ni dneva, da ne bi molil za župljane vseh treh župnij in prosim Boga, naj blagoslovi vašo dobroto, naj vam da vsega, kar potrebujete, naj vas ohrani zdrave in vas spremlja Božji blagoslov.

župnik Damjan

SVETNIK TEDNA

MARTIN TOURSKI, 11. november

Je galsko-frankovski narodni svetnik. Rodil se je okoli leta 316 v Panoniji (današnji Madžarski). Njegovi starši so bili pogani, Martin je proti njihovi volji z dvanajstimi leti prosil za sprejem med katehumene. Na krst je moral čakati šest let. Pri petnajstih letih je stopil v državno vojsko in postal častnik gardne konjenice. Znana je zgodba o tem, kako je Martin nekega mrzlega zimskega dne pred mestnimi vrati presekal svoj častniški plašč in polovico dal od mraza prezeblemu beraču. Ponoči se mu je prikazal Kristus, ogrnjen s tem plaščem, in mu dal vedeti: vse, kar storite ubogim, storite meni. Kakor hitro je bilo mogoče, se je Martin poslovil od cesarske službe in se napotil k škofu Hilariju. Tam je prejel nižje redove, mašniško posvečenje pa nekaj let kasneje. Martin je želeli živeti v samoti, zato si je zunaj mesta Poitiers postavil celico. Sčasoma so mu pridružili mnogi učenci in tako je blizu mesta Tours zrastel samostan, katerega je kot predstojnik vodil Martin. Leta 371 je bil izpraznjen škofijski sedež v mestu Tours. Verniki in duhovniki so za svojega novega škofa soglasno izvolili Martina. Od tedaj je bil Martin zvest in skrben pastir svoje črede. Ljudje so ga poznali in ljubili kot svojega očeta. Živo se je zavedal svoje apostolske naloge. Umrl je 8. novembra 397. Takoj so ga začeli častiti kot svetnika. Bil je eden prvih svetnikov – nemučencev, ki mu je Cerkev priznala svetniško čast. Njegov grob v Toursu je bila ena najbolj znanih Božjih poti v srednjem veku, sicer pa je na tisoče cerkva dobilo ime prav po tem svetniku.

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. PAVEL IN MARIJA REKA

za + Rudija Krašovec – obletnica (1920)

<p>32. NAVADNA NEDELJA - zahvalna 8. november 2020 <i>Mdr 6,12-16; Ps 63;</i> <i>1 Tes4,13-18; Mt 25,1-13</i></p>	<p>- za vse žive in + farane vseh treh župnij - za + Viktorja Jug – (obl.) ter za + starše in sorodnike (1880) Marija Reka: za + Dragico in Julija Gradišek ter za + sorodnike (1087) - za + Marijo Breznikar (obl.) in za vse + Lipovškove (1090) - za + Ivico Oblak (1599)</p>
<p>Ponedeljek 9. november <i>Posvetitev lateranske bazilike</i> <i>Ezk 47,1-2.8-9.12; Ps 46;</i> <i>1Kor 3,9-13.16-17; Jn 2,13-22</i></p>	<p>- za + iz družine Leber in Igrišnik (1935)</p>
<p>Torek 10. november <i>Leon Veliki, papež, c. učitelj</i> <i>Tit 2,1-8.11-14; Lk 17,7-10</i></p>	<p>- po namenu</p>
<p>Sreda 11. november <i>Martin, škof</i> <i>Tit 3,1-7; Lk 17,11-19</i></p>	<p>- po namenu</p>
<p>Četrtek 12. november <i>Jozafat, škof</i> <i>Fln 1,7-20; Lk 17,20-25</i></p>	<p>molitev pred Najsvetejšim: za zdravje - po namenu</p>
<p>Petek 13. november <i>Stanislav Kostka, redovnik</i> <i>2 Jn 1,4-9; Lk 17,26-37</i></p>	<p>- za + Martina in Pavlo Jager ter za vse + sorodnike (1754)</p>
<p>Sobota 14. november <i>Nikalaj Tavelič, mučenec</i> <i>3Jn 1,5-8; Lk 18,1-8</i></p>	<p>- za + Štefana Gorinšek (obl.) in za + Vlasto Ribič (1922)</p>
<p>33. NAVADNA NEDELJA 15. november 2020 <i>Albert Veliki, škof in c. uč.</i> <i>Prg 31,10-13.19-20.30-31; Ps 128;</i> <i>1Tes 5,1-6; Mt 25,14-30</i></p>	<p>- za vse žive in + farane vseh treh župnij - po namenu Marija Reka: za + župnika Franca Serec, + Andreja Zagožen ter za vse + planince (1088) - za + Danijela Veteršek (obl.) ter za vse + Veterškove in Kobalove (1089)</p>

Župnijsko glasilo Pavlov list izdaja župnišče Sv. Pavel v Preboldu, Trg 5, 3312 Prebold, tel.: 03/57 24 183, TRR: SI56 0510 0801 5113 562, TRR Caritas: SI56 0510 0801 5261 196;

elektronska pošta: zupnija.prebold@telemach.net, damjan.ratajc@rkc.si, Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan